

[ΝΟΜΟΣ ΣΕΡΡΩΝ]



ΟΡΟΣ
ΟΡΒΗΛΟΣ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΤΟΥ ΒΟΡΡΑ

ΚΕΙΜΕΝΟ : ΘΕΟΦΙΛΟΣ Δ. ΜΠΑΣΓΙΟΥΡΑΚΗΣ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ : ΑΝΝΑ Α. ΚΑΛΑΪΤΖΗ



Στις 6 του Δεκέμβρη η κορυφή Αλή Μπουτούς του Όρβηλου εμφανίζεται κατάλευκη στο βάθος του ορίζοντα.

Στο ραντεβού του με τον Όρβηλο ο **Κυριάκος Παπαγεωργίου** δεν κατάφερε να είναι παρών. Οι δικηγορικές του υποχρεώσεις τον κράτησαν στο Βόλο. Έτσι, ο στόχος του να κατακτήσει μέσα στο 2009 όλα τα Ελληνικά βουνά με κορυφή πάνω από τα 2.000 μέτρα, αναβλήθηκε για την επόμενη χρονιά.

Τη συνάντηση, λοιπόν, και την γνωριμία με τον άγνωστο Όρβηλο αναλάβαμε να την υλοποιήσουμε εμείς.

Ο προσδιορισμός «άγνωστος» δεν είναι σχήμα λόγου για το βουνό. Υπολογίζεται, ότι μόνον μερικές δεκάδες ορειβάτες ανεβαίνουν κάθε χρόνο στην κορυφή του. Θα ήταν πολύ αισιόδοξο, αν έλεγε κανείς, ότι υπερβαίνουν τριψήφιο αριθμό. Οι ορειβάτες αυτοί προέρχονται κατά κανόνα από την Β Ελλάδα και ιδιαίτερα από ορειβατικούς συλλόγους της Θεσσαλονίκης, των Σερρών, της Καβάλας και της Δράμας. Ο συνωστι-

σμός, επομένως, στον Όρβηλο είναι άγνωστος. Είναι, πιθανότατα, το πιο μοναχικό Ελληνικό βουνό. Οι αιτιολογίες είναι πολλές. Είναι αρχικά η απόμακρη γεωγραφική του θέση στις βόρειες εσχατιές της χώρας, ανάμεσα στους νομούς Δράμας και Σερρών. Ο Όρβηλος αποτελεί, μαζί με τη **Ροδόπη** και το **Μπέλλες**, το φυσικό ορεινό σύνορο ανάμεσα σε Ελλάδα και Βουλγαρία. Οι κορυφές του από πολύ λίγα σημεία είναι ορατές. Η εικόνα του δεν είναι οικεία, δεν γνώφει καθημερινά τους κατοίκους της περιοχής, όπως συμβαίνει για παράδειγμα με το **Φαλακρό**, το **Παγγαίο**, το **Μενοίκιο** ή το **Μπέλλες**.

Άλλος λόγος για την απομόνωση του Όρβηλου είναι η αξιοποίηση των πιο κοντινών και πολύ πιο προσβάσιμων βουνών της περιοχής. Είναι τα διάσημα για τα χιονοδρομικά τους κέντρα, **Φαλακρό** της Δράμας, **Λαϊλιάς** των Σερρών και ακόμη το **Παγγαίο Καβάλας**. Υποτιπώδης έως ανύπαρκτη είναι και η τουριστική υποδομή της περιοχής. Το μοναδικό κοντινό κατάλυμα βρίσκεται σε απόσταση 15 χλμ. από του πρόποδες τους βουνού. Είναι το «ΠΑΡΚΟ

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ, ΚΑΤΑΦΥΓΙΟ – ΞΕ-
ΝΩΝΑΣ ΑΝΩ ΒΡΟΝΤΟΥΣ», που με μεγάλη
προσπάθεια και πολύ μεράκι δημιούργησαν τ'
αδέρφια **Παναγιώτης και Σάββας Λανηλίδης**.
Σ' αυτή τη φωλιά της φύσης, την πιο προκεχω-
ρημένη στα βόρεια σύνορά μας, βρίσκουμε πάν-
τα ζεστό και φιλόξενο καταφύγιο. Βρίσκου-
με ακόμη μια ιδεολογική αγάπη των δυο αδελ-
φών προς το φυσικό περιβάλλον. Μια αγάπη
που εκφράζεται στην πράξη με την συστηματι-
κή ασχολία μ' έναν μεγάλο αριθμό υπαιθρίων
δραστηριοτήτων, που απευθύνονται σ' όλους
τους φυσιολάτρεις, ανεξαρτήτως επιπέδου εκ-
παίδευσης, φύλου και ηλικίας. **Όλοι μπορούν
να προσεγγίσουν, να γνωρίσουν και ν' αγαπή-
σουν τη φύση.** Αυτή είναι η συνοπτική τους φι-
λοσοφία.

-Στ' αλήθεια σκέφτεστε ν' ανέβετε στον Όρ-
βηλο; είχε ρωτήσει μερικές μέρες πριν ο Πα-
ναγιώτης.

Η απάντησή μας δεν άφηνε κανένα περιθώ-
ριο παρερμηνείας.

-Ωραία λοιπόν. Θα οργανώσουμε τα πάντα.

-Με τον καιρό του Δεκέμβρη μπορείς να κά-
νεις τίποτε Παναγιώτη;

-Κάτι θα κάνουμε και μ' αυτόν.

ΑΝΗΦΟΡΙΖΟΝΤΑΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΟΡΒΗΛΟ

Στις 7 παρά τέταρτο της 6^{ης} Δεκεμβρίου εί-
ναι ακόμη νύχτα. Το τζάκι, ωστόσο, είναι
αναμμένο με μεγάλα κούτσουρα οξυάς. Εδώ
στο υψόμετρο των **1.100** μέτρων του Ξενώνα
δεν αστειεύεται το κρύο.

Η μεγαλύτερη έγνοια μας είναι η μικρή δι-
άρκεια της μέρας αυτή την εποχή. Θα καταφέ-
ρουμε να ολοκληρώσουμε με φυσικό φως, ανά-
βαση και κατάβαση;

-Μην ανησυχείτε, μας καθησυχάζει ο Πανα-
γιώτης. *Άλλωστε θα έχουμε μαζί μας και βοή-
θειες από ορειβάτες των Σερρών. Θα είναι μαζί
μας ο δικηγόρος Μιχάλης Κράγιας και η Αλε-
ξάνδρα Τραχανά, από την Μελισσοκομική
Σερρών.*

Ετοιμαζόμαστε λοιπόν να γιορτάσουμε τη
μέρα του αγίου των Ελληνικών θαλασσών με
μια βόλτα στο βουνό.

Είναι ακριβέστατοι στην ώρα τους οι Σερ-
ραίοι ορειβάτες. 20 χρόνια ανεβαίνει ήδη ο
Μιχάλης Κράγιας στα βουνά. Σε ηλικία **11**
ετών αντίκρουσε την Ελλάδα από το υψηλότε-
ρο μπαλκόνι της, τον **Μύτικα του Ολύμπου**. 10

**Ερειπωμένο προκεκωρημένο φυλάκιο από τα χρόνια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου στους πρόποδες
του Όρβηλου.**





χρόνια ορειβατεί συστηματικά και η **Αλεξάνδρα Τραχανά**. Λεπτή και άριστα γυμνασμένη. Ο τρίτος της συντροφιάς είναι ο **Γιάννης Λιάγας**, συνεργάτης του Πάρκου Δραστηριοτήτων. Παλιός καταδρομέας, αναρριχητής και ορειβάτης. Ο τέτατος, βέβαια, είναι ο **Παναγιώτης Δανηλίδης**. Γι' αυτόν οι φυσικές δραστηριότητες αποτελούν αναπόσπαστο κομμάτι της ζωής του.

-Πού πηγαίνουμε να περπατήσουμε δίπλα σ' αυτά τα θηρία των βουνών; λέω χαμηλόφωνα στην Άννα.

Μου κουνάει καταφατικά το κεφάλι. Δεν κατάλαβα, αν συμφωνούσε μαζί μου ή προσπαθούσε να μ' εμπυχώσει. Όπως και να' ναι πίνουμε τον καφέ μας πλάι στις φλόγες του τζακιού, φορτώνουμε τα σακίδια και τα κορμιά μας σε δυο αυτοκίνητα 4x4 και ξεκινάμε. Γνωστή ήδη η διαδρομή προς τον Όρβηλο, από τον οικισμό της **Άνω Βροντούς** (ΕΛΛ. ΠΑΝ. Τεύχος 66, 2008). Ειν' ένας κάκιστος και εντελώς ασυντήρητος δρόμος, που διασχίζει δάση Δασικής Πεύκης και ωραία παταχοώραφα.

Στα **12.5 χλμ.** από τον Ξενώνα (και 7 από Α. Βροντού) φτάνουμε στη θέση «**Περτσέκ**». Εδώ διασώζονται ακόμη τα κατάλοιπα των φυλακίων που ανήκαν στην ευρύτερη οχυρωματική γραμμή των βορείων συνόρων που κατασκεύασε ο Μεταξάς. Κατηφορίζουμε λίγο ακόμη, πάντα με δύσβατο δρόμο, και στα **14.7 χλμ.** φτάνουμε στο πιο προκεχωρημένο και ερειπωμένο φυλάκιο της περιοχής. Θέση στρατηγική, εποπτεύει χαμηλά την πεδιάδα του **Κατάφυτου** με την τεχνητή λίμνη και στα βόρεια τα περάσματα του Όρβηλου. Συνεχίζουμε για 400 ακόμη μέτρα (**15.1 χλμ.** από τον Ξενώνα). Εδώ μας σταματάει χαοτικό νεροφάγωμα που κόβει το δρόμο. Ήδη όμως βρισκόμαστε πολύ κοντά στο σημείο εκκίνησης.

09:30'. Ξεκινάμε από υψόμετρο **1.190 μ.** Διανύουμε 300 περίπου μέτρα δασικού δρόμου και φτάνουμε σε πλάτωμα με κεραία κινητής τηλεφωνίας. Μια ξύλινη πινακίδα γράφει – με μια δόση χιούμορ – «**Προς Τσαΐ**».

-Εννοεί το άφθονο αυτοφρές τσαΐ βουνού, που ευωδιάζει τα καλοκαίρια στα υψίπεδα του

Η αρχή του μονοπατιού διασκίζει με αρκετά έντονη κλίση το δάσος Δασικής Πεύκης που καλύπτει το ύψωμα πριν από τα γυμνά υψίπεδα του Όρβηλου.

Πινακίδα “Προς Τσαΐ”. Εννοεί βέβαια το αυτοφρές τσαΐ στα ψηλώματα του βουνού.



Όρβηλου, εξηγούν οι φίλοι μας ορειβάτες. Μέχρι εκεί ανεβαίνουν πολλοί. Μαζεύουν το τσάι και επιστρέφουν. Ποιος ο λόγος ν' ανεβούνε στην κορυφή;

100 μέτρα μετά την κεραία μπαίνουμε σε δάσος πεύκων με μικρές συστάδες νεαρών σημύδων. Το μονοπάτι είναι αρκετά ευχρινές με κόκκινα σημάδια και πλαστικές ταινίες στα κλαδιά. Αρκετά σημεία, ωστόσο, είναι ασαφή και καλυμμένα με αγριόχορτα. Το μονοπάτι χρειάζεται διάνοιξη και συντήρηση. Ο ανήφορος είναι αισθητός. Τα όργανα του Μιχάλη καταγράφουν μέση κλίση 20%, που βέβαια σε κάποια σημεία είναι μεγαλύτερη.

09:55'. Έχουμε ήδη διανύσει απόσταση **1 χλμ.** και βρισκόμαστε σε υψόμ. **1.380 μέτρων**. Εδώ τελειώνει το δάσος. Απέναντι στα ΒΔ

αποκαλύπτεται μέσα σε σύννεφα η κορυφή του Όρβηλου, ιδιαίτερα λευκή. Η εξήγηση είναι απλή, τις δυο – τρεις τελευταίες μέρες έχει χιονίσει στα ορεινά της περιοχής. Σήμερα, πάντως, ο καιρός εξακολουθεί να είναι υπέροχος. Αραιά σύννεφα, ήλιος και γαλάζιος ουρανός.

Παίρνουμε κατεύθυνση **ΒΔ (300 – 305°)**. Το μονοπάτι είναι αδιόρατο ως ανύπαρκτο, βαδίζουμε με οπτική επαφή προς την κορυφή του **Τσολιά**. Η πορεία είναι ήπια και ευχάριστη σε υψίπεδα γυμνά, με κυρίαρχη βλάστηση το χορτάρι. Σποραδικά εμφανίζονται μικρά πεύκα και κέδρα. Πολλά σημεία του εδάφους είναι σκαμμένα από γουρούνια. Έτσι δικαιολογείται η ύπαρξη τόσων κυνηγών. Πού και πού η όσφρηση συλλαμβάνει ανεπαίσθητες ευωδιές. Ρίχνω μια προσεκτική ματιά στο έδαφος. Ανά-

Πανοραμική άποψη από τον αυχένα του Όρβηλου. Χαμηλά η πεδιάδα του Κατάφυτου.



Φτάνουμε σε αυχένα, σε υψόμετρο **1.740** μέτρων. Η τοπογραφία είναι υπέροχη. Γλυκύτατο οροπέδιο με βοσκοτόπια, χαμηλότερα θεαματικές πτυχώσεις σε γυμνές πλαγιές. Στον δυτικό ορίζοντα ξεχωρίζει μοναχική η χαμηλή κορυφή του **Άγγιστρου** με υψόμ. 1.100 μ. και στην ίδια ευθεία, πολύ πιο πίσω, το ογκωδέστερο και πολύ ψηλότερο **Μπέλλες**.]

μεσα στα χόρτα διακρίνω μικρά, ξερά κλωνοράκια τσαγιού. Δεν είχε μπει τυχαία η πινακίδα.

Σταδιακά παίρνει ν' αλλάζει ο καιρός. Τα σύννεφα έχουν σκεπάσει την κορυφή και η μακρινή ορατότητα έχει χαθεί. Το αεράκι ψυχραίνει, οι κλίσεις μεγαλώνουν. Με οπτική πάντα επαφή πλησιάζουμε στους πρόποδες του Τσολιά.

10:30'. Σε μια ώρα από την αναχώρησή μας έχουμε διανύσει **2.1 χλμ.** κι έχουμε φτάσει σε υψόμετρο **1.500 μέτρων**. Ειν' ένας ρυθμός κανονικός, που μας επιτρέπει να φωτογραφίζουμε, να παρατηρούμε το τοπίο γύρω μας και να κρατάμε σημειώσεις. Οι ορειβάτες φίλοι μας, βέβαια, κάνουν πολύ συχνή χρήση φρένων. Βαδίζουν με το δικό τους ρυθμό μερικές εκα-





τοντάδες μέτρα και μετά φρενάρουν, μας περιμένουν κάποια λεπτά και ύστερα συνεχίζουν.

Φτάνουμε σε σιδερένια πινακίδα, που πάνω από το έδαφος προβάλλει χαρακτηριστικά. Εδώ αρχίζουμε ν' ακολουθούμε στενό μονοπάτι με κατεύθυνση **B – ΒΔ 340°**. Η λίμνη του Κατάφυτου χαμηλά θυμίζει έναν τεράστιο καθρέφτη, που χρησιμοποιεί για να καθρεφτίζεται η φύση και ιδιαίτερα ο ουρανός. Διασχίζουμε ήδη λοξά τις απότομες **A – ΒΑ** πλαγιές του Τσολιά. Συναντάμε μάλιστα πάνω στο μονοπά-

τι την τελευταία οξυά.

11:15'. Φτάνουμε σε αυχένα, σε υψόμετρο **1.740** μέτρων. Η τοπιογραφία είναι υπέροχη. Γλυκύτατο οροπέδιο με βοσκοτόπια, χαμηλότερα θεαματικές πτυχώσεις σε γυμνές πλαγιές. Στον δυτικό ορίζοντα ξεχωρίζει μοναχική η χαμηλή κορυφή του **Άγγιστρου** με υψόμ. 1.100 μ. και στην ίδια ευθεία, πολύ πιο πίσω, το ογκωδέστερο και πολύ ψηλότερο **Μπέλλες**. Εκεί πίσω, μέσα στις καταχνιές, υποπτευόμαστε την συναρπαστική λεκάνη με τη **Λίμνη Κερκίνη**.



Λοξή διάσχιση με στενό μονοπάτι των απότομων Α-ΒΑ πλαγιών της κορυφής του Τσολιά.
Οι ομίχλες και τα σύννεφα δεν λείπουν απ' τα υψόμετρα και εξαφανίζουν προσωρινά την θέα των κορυφών.







Το μονοπάτι
τελειώνει,
μπροστά μας
ορθώνεται τώρα
ο απότομος
κώνος που
οδηγεί στην
κορυφή, άγριος,
ανελέητος,
εχθρικός,
αδύνατον να τον
αποφύγει κανείς]

ΣΤΑ ΧΙΟΝΙΑ ΤΗΣ ΚΟΡΥΦΗΣ

Χαμηλώνει γλυκά στον αυχένα το χορταριασμένο μονοπάτι, τόσο επιθυμητό μετά τις ανηφοριές. Είναι όμως πολύ πρόσκαιρη αυτή η ευχαρίστηση, κρατάει μόλις μερικά λεπτά. Στα Β – ΒΔ αποκαλύπτεται για λίγο η κορυφή, κατάλευκη στο γαλάζιο φόντο του ουρανού. Ύστερα, όπως κι η υπόλοιπη κορυφογραμμή, εξαφανίζεται στην ομίχλη. Εκεί ψηλά το μυστήριο παραμένει. Δεν έχουμε ιδέα για το ύψος και την έκταση του χιονιού. Στο υψίπεδο, ωστόσο, ο καιρός εξακολουθεί να είναι καλός, με αργητή ηλιοφάνεια και σχεδόν ζεστός.

Το μονοπάτι τελειώνει, μπροστά μας ορθώνεται τώρα ο απότομος κώνος που οδηγεί στην κορυφή, άγριος, ανελήτοτος, εχθρικός, αδύνατον να τον αποφύγει κανείς. Οι φίλοι μας επιλέγουν την κάθετη διαδρομή, που προϋποθέτει μια ανάβαση με κλίση φοβερή. Βρίσκω λίγο δυτικότερα τη σήμανση, με κόκκινη μπογιά πάνω στις πέτρες, ενός στενού αλλά ευδιάκριτου μονοπατιού. Η πορεία που ακολουθεί είναι

Δ – ΒΔ, μακρύτερη βέβαια, αλλά λιγότερο ανηφορική. Από μακριά με ακολουθεί και η Άννα, που φωτογραφίζει, ασταμάτητα.

11:45'. Βρίσκομαι στα **1.920** μέτρα. Με χωρίζει υψομετρική διαφορά μόλις 200 μέτρων από το υψηλότερο σημείο της κορυφής. Η σκέψη με γεμίζει με αισιοδοξία για τη συνέχεια. Ο στόχος δεν είναι μακριά. Ήδη όμως κάποιες συνθήκες αρχίζουν να μεταβάλλονται. Η κλίση του μονοπατιού γίνεται εντονότερη. Κρύβεται ο ήλιος πίσω από σύννεφα, η θερμοκρασία πέφτει κατακόρυφα. Αλλά κι ο αέρας, που ήταν σχεδόν ανύπαρκτος μέχρι τώρα, βρίσκει τη στιγμή να εμφανιστεί από τα ΒΔ, μέτριος σε ένταση αλλά ιδιαίτερα ψυχρός.

Δέκα λεπτά αργότερα, καθώς φτάνω στα 2.000 μέτρα, συναντάω στο έδαφος τα πρώτα ίχνη χιονιού. Ένα μοναχικό, νεαρό ρόμπολο προβάλλει στο μονοπάτι. Τα κλαδιά του είναι κρυσταλλιασμένα από τον πάγο, μοιάζουν με πρῶμο χριστουγεννιάτικο στόλισμα της φύσης. Βήμα – βήμα μεγαλώνει το υψόμετρο, αυξάνει όμως παράλληλα και το ύψος του χιο-

**Στην πυραμίδα της μεθορίου ανάμεσα στην Ελλάδα και Βουλγαρία. (κάτω)
Αλεξάνδρα Τραχανά, δεινή ορειβάτις των Σερρών.**





νιού. Αρχικά χάνεται η σήμανση στις πέτρες. Λίγο αργότερα παύει να υπάρχει και μονοπάτι. Βρίσκομαι ξαφνικά στο μέσον μιας απότομης πλαγιάς καλυμμένης από χιόνι. 100 περίπου μέτρα ψηλότερα, σχεδόν στην κορυφογραμμή, μου κουνάει το μπασιτούνι του ο Γιάννης Λιάγγας.

-Κουράγιο, πλησιάζεις.

Το ίδιο μήνυμα στέλνω κι εγώ χαμηλότερα στην Άννα. Δεν είναι εύκολη η πορεία στην κάθετη πλαγιά, σε έδαφος αθέατο κάτω από χιόνι. Που σε ορισμένα σημεία ξεπερνάει τα 20 εκατοστά. Έχω ευτυχώς το ορειβατικό μου μπασιτούνι. Που αποδεικνύεται εξίσου χρήσιμο και πολύτιμο με το μπασιτούνι ενός τυφλού.

12:40'. Φτάνω στα **2.212** μέτρα της κορυφής, σε **3 ώρες και 10' ακριβώς**. Η πορεία μου στο χιόνι κράτησε τουλάχιστον ένα 40λεπτο. Να πω ότι δεν με κούρασε; Θα' ταν ψέματα. Όπως θα ήταν ψέματα αν έλεγα, ότι δεν είμαι πανευτυχής που βρίσκομαι στην κορυφή αυτού του βουνού, δίπλα στην μεθοριακή γραμμή με τη Βουλγαρία.

Κυριακή 6 Δεκεμβρίου 2009. Στην κορυφή του Όρβηλου Αλη Μπουτούς, 2112 μ. Πανευτυχής παρά το κρύο οι: Παναγιώτης, Θεόφιλος, Μιχάλης, Γιάννης, Αλεξάνδρα, Άννα.

Πανοραμική εικόνα των κορυφών και στο βάθος χαμηλά ο εκτεταμένος ορίζοντας της Βουλγαρίας.]







Που εκτείνεται χαμηλότερα στον απέραντο ορίζοντα του βορρά, με κυματοειδές ανάγλυφο και πανέμορφο συννεφιασμένο ουρανό.

Είναι πολύ χαρούμενοι οι ορειβάτες φίλοι μας, που μας υποδέχονται στην υψηλότερη κορυφή του τόπου τους. Πολύ περισσότερο ευτυχισμένοι αλλά και ευγνώμονες είμαστε εμείς. Χάρη στην πολύτιμη συμμετοχή αυτών των ανθρώπων είμαστε αυτή τη στιγμή σε θέση να

αγναντεύουμε όλη αυτή την συναρπαστική απεραντοσύνη από την κορυφή του Όρβηλου, αυτού του μοναχικού Βιγλάτορα του Βορρά.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

13:10'. Με κατεύθυνση ανατολική βαδίζουμε μερικές εκατοντάδες μέτρα κατά μήκος των συνόρων. Στο τέλος της κορυφογραμμής αλλά-



ζουμε κατεύθυνση προς τον νότο. Η κλίση της πλαγιάς είναι φοβερή, σε κάποια σημεία φτάνει το 45%!

15:25'. Φτάνουν και οι τελευταίοι στα αυτοκίνητα. Όλοι μαζί επιστρέφουμε στον ξενώνα. Καθώς ο ήλιος χαμηλώνει, ο Παναγιώτης σιδηραυλίζει τα κούτσουρα στο τζάκι. Καθόμαστε όλοι ένα γύρω. Ο μόνος που λείπει είναι ο Κυριάκος. Πολύ θα το 'θελε να είναι τώρα εδώ.



Η κατάβαση απαιτεί προσοχή γιατί οι κλίσεις είναι έντονες και το έδαφος παγωμένο, όπως άλλωστε και τα κλαδιά του μοναχικού ρόμπολου.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Ευχαριστούμε θερμά:

- Την **Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Σερρών**
- Τους αδελφούς **Παναγιώτη** και **Σάββα Δανιηλίδη** για την φιλοξενία τους στο **Πάρκο Διαστηριοτήτων Α. Βροντούς** και για όλες τις βοήθειες.
- Τους ορειβάτες των Σερρών **Μιχάλη Κράγια** και **Αλεξάνδρα Τραχανά** καθώς και τον **Γιάννη Λιάγγα** για τη συντροφικότητα και την πολύτιμη συμμετοχή τους στην ανάβαση του Όρηλου.
- Την **Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σερρών**
www.serrelib.gr





ΠΑΡΚΟ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ ΚΑΤΑΦΥΓΙΟ – ΞΕΝΩΝΑΣ Α. ΒΡΟΝΤΟΥΣ



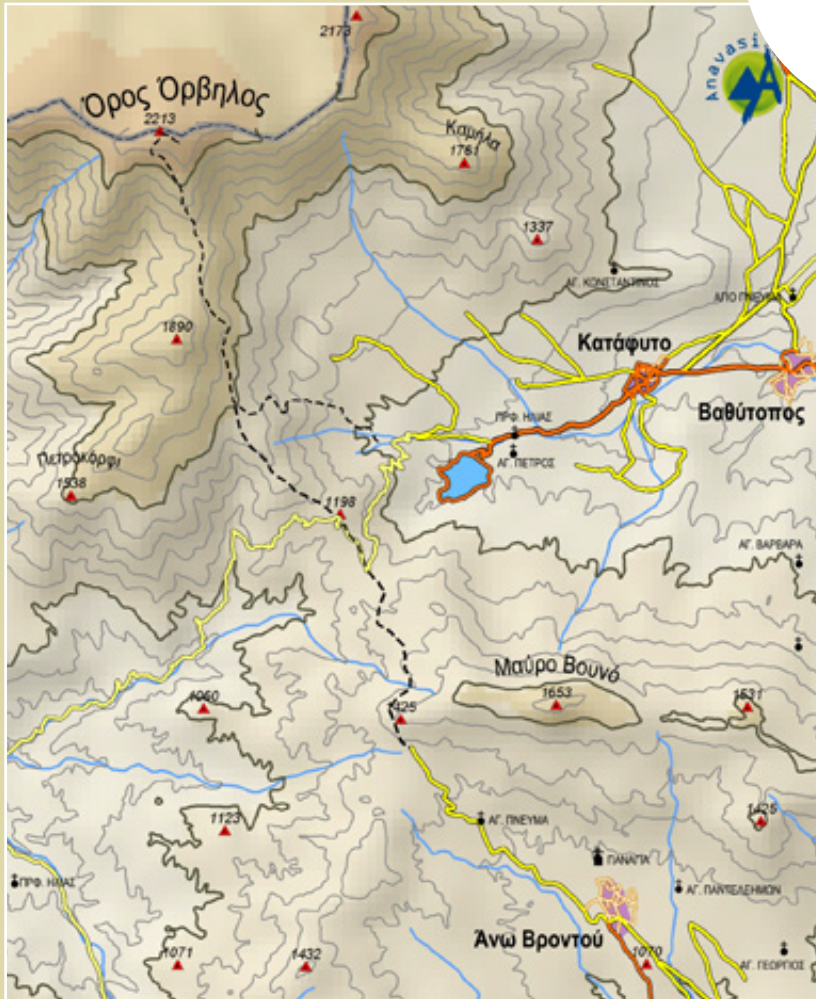
Σε υψόμετρο 1.100 μ., στη διασταύρωση Άνω & Κάτω Βροντού, μόλις 5 χλμ έξω από την Άνω Βροντού, δημιουργήσαμε το Κέντρο Εναλλακτικού Τουρισμού. Πρόκειται για μία ιδιόκτητη έκταση 60 και πλέον στρεμμάτων η οποία περιλαμβάνει:

- * Χώρο υποδοχής
- * Ταβέρνα
- * Ξενώνα
- * Υπαίθριες δραστηριότητες
- * Σταβλικές εγκαταστάσεις
- * Γήπεδο ποδοσφαίρου 5x5

ΤΗΛ. 23210-35375, 23210-50544
ΚΙΝ. 6974-700134, 6974-335252
www.parkovrodou.gr



i πληροφορίες



Ειδικά σχεδιασμένο τμήμα χάρτη για το Ελληνικό Πανόραμα των εκδόσεων Ανάβαση. www.anavasi.gr

Αποστάσεις:

Από Σέρρες: 28 χλμ.
Από Θεσ/νίκη: 110 χλμ.
Από Κ. Νευροκόπι: 18 χλμ.

Διαμονή – Διατροφή:

ΠΑΡΚΟ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ
ΚΑΤΑΦΥΓΙΟ – ΞΕΝΩΝΑΣ
Α. ΒΡΟΝΤΟΥΣ
ΤΗΛ. 23210-35375, 23210-50544
ΚΙΝ. 6974-700134, 6974-335252
www.parkovrodou.gr